

stigelsen for den, der får huset forlods, er ret betydelig, bl. a. på grund af det offentlige tilskud til disse huse. Hertil kommer, at byrden med at klare afdragene kan være tung for den kvinde, der også skal til at klare forsørgelsen af sig selv og børn.

Bestemmelsen taler ikke om retten til at overtage lejemål.

Lovens § 66, stk. 2, har ikke været anvendt, og den synes således i sin nuværende fakultative form ikke at yde hustruen tilstrækkelig beskyttelse over for den almindelige indstilling, at huset er mandens. Det synes påkrævet, at reglerne udformes således, at der i højere grad åbnes hustruen mulighed for at opnå den sikrede position at blive i hjemmet og dermed også bedre muligheder for at påtage sig forældremyndigheden.

Man skal foreslå en ændring af § 66, stk. 2, således at der altid ved dommen eller bevilningen kan træffes bestemmelse om, hvem af ægtefællerne der skal udtage hus m. m. mod vederlag, såfremt man derved udtager mere end ens andel af boet, og således at man bevarer reglen om, at de nævnte ejendele også kan udlægges forlods, hvis boets værdi og beskaffenhed taler for det. Der foreslås endvidere, at man optager en supplerende bestemmelse af lignende indhold som i den danske lejelov nr. 355 af 27. december 1958, § 85.

Der foreslås følgende formulering: „Der kan tillægges hver af ægtefællerne ret til at udtage hus, bohave, fartøj, arbejdsredskaber og andet løsøre samt til at overtage lejemål i det omfang, hvori han skønnes at trænge dertil for at opretholde hjemmet eller sit erhverv. Hvis boets værdi eller beskaffenhed gør det rimeligt, kan denne ret tillægges ham forlods.“

I de tilfælde, hvor hustruen får boligen, og hvor hun normalt tillige vil få forældremyndigheden over et eller flere børn, skal man pege på den mulighed, at der kunne træffes en ordning, hvorefter børnebidraget udbetaltes forskudsvis af det offentlige i form af afdrag på huset. Hermed ville tillige problemerne vedrørende bidragsinddrivelsen finde en løsning på dette begrænsede felt.

Man skal endvidere foreslå, at landsdommerens cirkulære nr. 31 af juni 1955 til

kredsdommerne om behandling af ægteskabssager under III 3 A får en tilføjelse, som særlig henleder deres opmærksomhed på vigtigheden af boligspørgsmålet, således at man til de punkter, der ønskes oplyst, angiver under a): Hvordan boet ønskes delt herunder særlig, hvordan der skal forholdes med ægtefællernes hidtidige bolig.

Afsnit IV D 2 foreslås endvidere ændret således, at det fastslås, at der ved dommen tages stilling til, hvem af parterne der beholder den hidtidige bolig. Dette kan bestemmes, selv om skifte af en eller anden grund udsættes, men det bør nok kraftigere understreges, at skiftet kun undtagelsesvis bør udsættes, da afgørelsen vedrørende delingen hænger så nøje sammen med afgørelsen vedrørende bidrag og vedrørende forældremyndigheden. I instruks af 16. maj 1955 angående foretagelsen af mægling og vilkårsforhandling § 8 foreslås en tilføjelse om, at myndigheden bør påse, at ægtefællerne træffer bestemmelse om ordningen af boligspørgsmålet. Bestemmelsen i stk. 3 om, at det bør påses, at der ikke i vilkårene indeholdes bestemmelser, der er åbenbart ubillige over for den ene af ægtefællerne, kunne måske trænge til en uddybelse efter de erfaringer, der er indhentet, som tyder på, at kvinderne er svagt stillede.

Man skal foreslå følgende formulering: „Det bør endvidere påses, at der ikke i vilkårene indeholdes bestemmelser, der er åbenbart ubillige over for den ene af ægtefællerne, og man bør særskilt have opmærksomheden henledt på, at bodelingen og afgørelsen af, hvem ægtefællernes bolig bør tilfalde, er rimelig, og at fordeling af børnene, bidragspligt og deling af boet i overensstemmelse med § 66 er sammenkædet på passende måde.“

Til punkterne 2 og 3: grundlaget for afgørelsen af fordelingen af forældremyndigheden og sagerens afvikling, skal man, foruden at henvise til det ovenfor anførte om sammenkædning af vilkårene, anføre, at man ved læsningen af rapporten har bemærket, at der synes at være visse vanskeligheder i forbindelse med sagsbehandlingen, som kunne tale for, at man tilstræbte at opnå en større ensartethed med hensyn til fremskaffelse af alle væsentlige oplysninger for afgørelserne. Man skal henstille til over-